

{ אז נדברו }

פרשת בשלח תש"פ | עלון מספר: 452 | לסדר: "ד' ימלוך לעולם ועד"

ט"ו בשבט: פירות יבשים או מושגים יבשים ובסיסים...??

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ט"ו בשבט מתקרב... **וכאן בארץ ישראל זה יום גדול מאוד!!!!** זה לא רק ראש השנה לאילנות אלא זה גם הזדמנות בשבילנו לרענן ולהיזכר במקצוע התורה **שנקרא סדר זרעים!!!!** ט"ו בשבט הוא יום שמכריח אותנו להיפגש עם המצוות התלויות בארץ... אין כזה דבר לחגוג את ט"ו בשבט בלי לפגוש מינימום של מושגים על העולם הנפלא הזה של מצוות התלויות בארץ...

אני מתבייש לספר... אבל עד לפני כמה שנים לא לגמרי קלטתי מה באמת התאריך התורני של ט"ו בשבט... מהי הגדרה ההלכתית יש ליום הזה... (האמת היא שזה באמת קצת מסובך למי שלא מונח באופן מינימלי בסדר זרעים). ידעתי שאוכלים פירות יבשים... שרים שירי ר"ה... מתפללים על האתרוג... ואולי גם הולכים לאחד הטישים... אבל היום במבט לאחור... כשאני מסתכל בתמונות של לפני עשר שנים... ורואה את עצמי יושב במסבת ט"ו בשבט ואומר שיר המעלות על כל פרי שאכלתי בלי לדעת בכלל מה יש ביום הזה... תסלח לי... אבל אני מרגיש כמו איזה חילוני...

הרי החילונים גם חוגגים את כל החגים היהודים בדיוק כמונו. הם חוגגים את חנוכה ואת פורים ואת ראש השנה... את הכל!!! **רק מה?? מה בכל זאת ההבדל בינינו לבין החילונים??** שאצל חילוני פורים מתבטא בתהלוכת תחפושות או נפצים... ואילו אצלנו זה "להודיע שכל קוויך לא יבושנו" אצל חילוני חנוכה זה "חג אורים שמח" עם סופגניות ואח"כ דיאטות... ואילו אצלנו חנוכה זה להודות ולהלל לבורא עולם ולהתחזק באמונה ובטחון בה...

להבדיל!!! מי שחושב שט"ו בשבט זה כל מיני עניינים... מי שבט"ו בשבט יושב מול הפירות יבשים ומתפלל על האתרוג בלי לדעת מינימום מה באמת ההגדרה התורנית שיש פה מעבר לזה... אז תסלח לי... אבל הוא קצת... קצת מזכיר את אותו מסורתי שפורים מסתכם אצלו בתחפושות. זה פחות או יותר אותה רמה... **כלפי מה הדברים אמורים???** ט"ו בשבט זה יום שמדי שנה אנחנו צריכים לעשות ביום הזה חשבון נפש כמה שייכות יש לנו **להלכות תרומות ומעשרות!!!** ולמה?? למה צריך לעשות חשבון נפש דווקא בעניין זה??

מסיבה פשוטה: הלכות תרומות ומעשרות זה הלכות שפוגשות אותנו **יום יום!! ארוחה ארוחה!!!** וזה פוגש אותנו הרבה יותר מאיסור והיתר של יו"ד... זה מקצוע שלם בתורה... וסדר ראשון במשניות... **דא עקא!!!** שעד לפני שמונים שנה הוא היה מונח בצד כי זה לא היה הלכה למעשה!! הלכות תרומות ומעשרות היו מונחים בצד יחד עם סדר קדשים וטהרות... והנה... הגענו לארץ ישראל ומאן ואילך **זה נהיה כן מעשיו!!!** ולא סתם מעשי... אלא מאוד מאוד מעשי... **ואלו מצוות חביבות!!!** מצוות שאבותינו התרפקו והשתוקקו לקיים אותם...

דא עקא שעדיין אנחנו מתקשים להחליף את הדיסק!!! יש מודעות לנושא של מאכלות אסורות... קבלנו חינוך שמרני על מטבח יהודי כשר... קבלנו חינוך על הפרשת חלה (שהייתה בחו"ל) **ולא קבלנו מספיק חינוך על תרומות ומעשרות!!!** יש הרבה אנשים שעדיין תקוע להם בראש שתורמות ומעשרות זה ישיבה על קברו של מרן החזון איש זיע"א... **וזה לא נכון!!!** זה הסדר הראשון בששה סדרי משנה!!! זה מקצוע שלם בתורה!! שהוא מעשי... ועוד איך מעשי... ויודעי דבר טוענים שהוא הרבה יותר מעשי מכשרות של עופות ובשר... (על עופות ובשר אפשר הרבה יותר בקלות לפקח... מאשר על עשרות סוגות של פירות וירקות שצריך לזרוק מול עיניו של הסיטונאי או עשרות ק"מ שכל משגיח כשרות צנום צריך להשליך מידי יום מול עיניו של הירוק השכונתי שחס על ממנו...)

ולמרבה האבסורד... למרות שזה דבר כ"כ מעשי כאן בארץ ישראל... עדיין יש לנו בורות גדולה בנושא... **אני פשוט מדבר מניסיון אישי!!!** עברו עלי עשרים ט"ו בשבט בחיי... אכלתי המון פירות יבשים... השתתפתי בטישים... שרתי שירי ר"ה... ותכלס... להבין את ההבנה הבסיסית ביותר מה באמת קורה בט"ו בשבט... **את זה לא ידעתי!!!** ואם תשים לב... אני מתעקש כעת לא לפתוח את הנושא... לא לגלות לך באמת מה זה ט"ו בשבט... כי אני רוצה להעמיד גם אותך מול המבוכה הזו... תעשה מחקר... תבדוק כמה אנשים יודעים מהי ההגדרה התורנית שמשנתה בראש השנה לאילן??? אל תתבייש להודות שאתה לא יודע... כי גם אני לא ידעתי... עד שאבא שלי תפס אותי באוזניים והסביר לי כי הוא התבייש בן שלו שאוכל פירות יבשים בט"ו בשבט, כמו מסורתי שמקטט את הקברים בערב ראש השנה...

אז זהו!!! שזה עיקר הפירות היבשים שצריך להפנים אותם בט"ו בשבט!!!

אני פוטר אותך מלאכול פירות יבשים... זה גם עושה כאבי בטן... וזה גם לא פירות שנשבחה בהם ארץ ישראל... במקום פירות יבשים תפתח רמב"ם הלכות תרומות ותחליט שאתה לומד אותו... תפתח את הנוסח של הפרשת תרומות ומעשרות לחזו"א ותחליט שאתה חייב להבין מה כתוב שם!!! כן... מי שכבר יודע מה כתוב שם... מספיק שהוא יגיד את הנוסח הקצר... אבל מי שבכלל לא מבין מה כתוב שם... יתכן שהוא לא יוצא יד"ח... הוא כמעט שייך לחבורה הצוהלת של "חמשה לא יתרומו ואם תרמו אין תרומתם תרומה..." בקיצור: חובה להכריז מלחמה על עמארצות שלנו!!! ואני רוצה להפחיד אתכם בחורים יקרים... תדעו לכם: שבסמינרים לומדים הלכות תרומות ומעשרות... זה חלק מהמבחנים של מושגים ביהדות... אם אתה תתחנך ואשתך תגלה שאתה בור וע"ה בתרומות ומעשרות... אתה עלול לצאת משם קטן כמו פרוטה חמורה... (לגופו של עניין... אין לנשים מה להתגנדר עלינו... כי בחור ישיבה משתבח בעיקר בתפיסה המהירה שלו... הוא צריך בסה"כ שיעור של שעה שעתיים והוא יודע הכל... אבל תעשה את זה... תקח תלמיד חכם ותבקש ממנו שישביר לך את הנוסח של הפרשת תרומות ומעשרות... קדימה...)

להשתתפות
בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות
שלכם מחזקת
את ידינו...

ניתן לקנות את הספר "וימאן" העוסק בעניינים הקשורים לימי השובבי"ם, ונותן כח ותעצומות נפש להתמודד בענייני קדושה ושמירת העניינים.

ניתן לקנות במוקדי ההפצה של גיליון זה, בטל' 0527683095

0548446691

התנצלות והבהרה:

בשבוע שעבר בגיליון זה נכתבו כמה משפטים בצורה לא מדויקת וממילא גם התפרשו בצורה לא נכונה!!! היה זה במאמר על ה"אפי המרצה" ובסוף המאמר הובאה דוגמא ממרן הסטייפלר ז"ע"א שלא היה נחמד לאנשים ולא טרח לרצות אותם... והגיעו הרבה תגובות שההתבטאויות אלו אינם ראויים וגם זה לא נכון עובדתית לומר שהסטייפלר לא היה חביב לאנשים וכו'...

ואכן חטאתי בלשוני! פשוט וברור שלא הייתה הכוונה שהסטייפלר היה מזעזע פנים לכולם... אלא שכל הסברת פנים וריצוי וחביבות מצידו של מרן הסטייפלר הייתה ע"פ תורה!! ואם צריך ע"פ תורה להתייחס ברכות ובחביבות לילד או ליהודי שצריך עידוד אזי גם הנובהרדוקר שלא מרצה אף אחד ושם פס על כל העולם... גם הוא יודע לרצות את מי שהתורה מצווה לרצות!!! אשר ע"כ חטאתי בלשוני ובמשמעות שחלילה יצאה מהדברים הנכתבים... והוא רחום יכפר עוון

ואגב: אי אתינן להכא... היו גם תגובות הפוכות... היו כמה שהתקשרו ואמרו: באמת למה גדולי ישראל לא תמיד מחייכים? באתי לגדול בישראל. ציפיתי ממנו לחיך... למילה טובה... שיעודד אותי... ולא תמיד קבלתי ממנו את זה... למה??? מה... גדול בישראל לא יודע שאני שבור לב???

והתשובה היא כך:

אני מבין את הכאב... גם אני שאלתי את השאלות האלו וארך לי הרבה זמן עד שקלטתי ש- **גדולי ישראל הם לא כתובת לתשומת לב!!!** לא כתוב בשום מקום שזה התפקיד שלהם... וממילא אם אתה מפתח ציפיות מגדול בישראל שישפך לך את זה... זה על אחריותך הבלעדית... פעם זה ילך לך ופעם אחרת לא... (מניסיון אישי) **אבל יתירה מזו... יש פה נקודה עוד יותר חשובה:** כן... הרבה פעמים הרבנים מתקופת תפקידם נאלצים לתת גם תמיכה רגשית וליווי בתקופות קשות והם עושים את זה יומם ולילה... אבל זה תפקיד של רבנים!!! לא של גדול בישראל!!!

מאיפה אני יודע?? מה... בשבוע הבא אנתנו נקרא על משה רבינו ששמע בקול חותנו ומינה שרי אלפים ושרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות... ואני היהודי הפשוט יש לי את השר עשרות שלי!! יש לי את הרב השכונתי או הרב של הבית כנסת... שכל בעיה שיש לי אני יכול לגשת אליו... הוא יקשיב... יתמוך... ילווה אותי לאורך כל התהליך... וגם יתן לי כתף תומכת במידת האפשר... אבל תאר לעצמך שלא!!! אני החלטתי ששר עשרות זה קטן עלי!!! אני לא מתפשר על פחות ממה רבינו!!! אני מתעקש על כל שאלה ללכת דווקא עד משה רבינו... אני מגיע למשה רבינו... ומשה רבינו לא יכול לקבל אותי!!! למה?? כי התורה בכבודה ובעצמה מסכימה עם הקביעה שנובל תיבול!!! נו... עכשיו מה אתה רוצה שמשא רבינו יעשה??? אז אחד מן השתים: או שהוא יהיה לא כ"כ נחמד... ואז אני אתעצבן למה הרבנים לא נחמדים... או שהמשב"ק יסגור את הדלת ואז בכלל... אז אני בכלל אגיד שהכל מסחחרה אחת גדולה... והכל משבב"ים והכל פוליטיקה...

נו... מה אתה רוצה שנעשה?? תנסה לחשוב על פתרון!!!!

מה עושים שיהודי מתעקש ללכת לגדול הדור על כל שאלה שאפשר לשאול את הרב הקרוב אליו? מה עושים עם כזה בן אדם???

לכן הרבה פעמים זה נראה ככה!!! זה עקשנות שלנו... ואולי... אולי גם הגאווה שלנו... שאנחנו מתעקשים להטריד את גדולי ישראל על כל דבר שיש לנו... וחבל!!! המפסיד הגדול הוא אנחנו... יש תחומים שדווקא הרב השכונתי יכול לעזור הכי טוב... ודו"ק...

שבת שירה!!! מה העניין בשירת הבקשות???

אחת מהתופעות המדהימות ביותר בעולם היהודי זה המעמד של שירת הבקשות... אני לא יודע אם הספרדים יבינו אותי... אבל בתור אשכנזי זה... כל פעם מחדש זה תופס אותי... אתה מגיע לשירת הבקשות ואתה רואה יהודים שיצאו לבילי שבת סגרירי מהבית... (כידוע: להוציא אנשים לבילי שבת זה ממש מפרק-תולדה דרט) ומגיעים במיוחד לבית הכנסת... בשביל מה?? בשביל לשיר לקב"ה!!!! כשאני רואה את זה... אני מרגיש שמתחוללת אצלי תאונת דרכים פנימית בין היהודי הגדול שבי לבין הגוי ההונגרי הקטן שעדיין נותר בי מאירופה...

הגוי הקטן שבי לא מבין... מה... יהודים מגיעים לשיר לקב"ה... מה זה?? בשלמא אם הם היו רוצים לראות איזה הופעה מעניינת... שמונה כלים... לשמוע איזה חזן עולמי... אבל לא... מגיעים... שרים כמה שירים לה' והולכים הביתה... מה הסיפור?? ואז מגיע היהודי שבי ומסביר: מה... מה יש פה להבין...?? אנחנו יהודים... אז אנחנו שרים לה'...

לשיר לה' זה כ"כ נורמלי... זה כ"כ טבעי... זה כ"כ מתבקש... אבל למי?? ליהודי!!! רק יהודי יכול להבין כזה דבר... ולכן יש בזה משהו כ"כ פנימי טהור... בינינו... אתה רוצה להרגיש קרבת אלוקים אותנטית?? קום פעם אחת לפני עלות השחר... ותתחיל לשיר לקב"ה שירים... תשיר אדון עולם... תשיר אודה לקל... תשיר קל מסתתר... ידיד הנפש... ואז תרגיש כזה טוהר לב... (דא עקא שבשביל זה צריך להיות לא כ"כ מחזיקל... כי מי שהו' מחזיקל... הכמת המחזיקה שיש בשירה בדרך כלל גונבת את ההצגה... וצריך עבודה כפולה בשביל לא לתת לה את זה)

יש לי וורט שהצליח כבר לעצבן כמה אנשים... בתחילת מסכת ברכות (ו.) יש ברייתא:

אבא בנימין אומר: אין תפילה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת שנהא' 'לשמוע את הרנה ואל התפילה'!!! במקום רנה שם תהא תפילה...

אתה הבנת איך זה יוצא מהפסוק?? אני לא הבנתי!!! אבא בנימין רוצה להוכיח שהתפילה נשמעת רק בבית הכנסת... מניין?? כתוב **לשמוע אל הרנה ואל התפילה...**

כתוב פה רנה... כתוב פה תפילה... אבל איפה כתוב פה בית הכנסת?? אז רש"י באמת הרגיש בשאלה הזו ותקשיב טוב טוב מה הוא אומר: **במקום רנה - בבית הכנסת ששם אומרים הציבור שירות ותשבחות בניעומת קול ערב!!! שם תהא תפילה...** אתה קולט מה כתוב כאן?? כתוב כאן ש-מהי ההגדרה של בית הכנסת?? מה נותן לבית כנסת חלויית שם בית כנסת?? **מקום רינה!!!** איפה ש"אומרים הציבור שירות ותשבחות בניעומת קול ערב... זה בית כנסת!!!! כלומר: אתה רוצה להתפלל?? תתפלל בבית הכנסת!!! אבל עדיין... מה עושה את הבית כנסת לבית כנסת?? **שירות ותשבחות!!!**

במילים אחרות: כתוב כאן שאם אתה רוצה לפתוח בית כנסת... פשוט תקצה חדר בבית שלך... תעשה בו שירת הבקשות במשך כל החורף... או לחילופין תעשה שם איזה בוטע ותביא עוילים שיאמרו בו שירות ותשבחות בניעומת קול ערב... קה אכסוף... ואני אשיר עוזך... **והנה... מכאן ואילך יש לך בית הכנסת!!!** אתה כבר יכול לעשות בו סליחות ולהגיד במוצאי מנוחה קדמנוך תחילה... **לשמוע אל הרנה ואל התפילה...** אה... מה אתה אומר עז זה??

נשמע קצת מוחדש... אבל יתכן שזה גופא חלק מהעניין של פסוקי דזמרה!! אנחנו מגיעים מידי בוקר לאיזה בית... ואנחנו צריכים להחיל עליו כל בוקר מחדש שם בית **כנסת...** מה עושים?? מתחילים פסוקי דזמרה ביחד... וככה ביחד אנחנו הופכים אותו **למקום רינה!!!** ואחרי שהוא נהיה **מקום רנה...** עכשיו אפשר להתחיל להתפלל... **ושם תהא תפילה...** (אמנם קדושת בית הכנסת יש לבית בפני עצמו... אבל את **הכנסת** שבו... את **ההתכנסות** ואת איחוד הלבבות סביב קוב"ה אחד... את זה צריך להחיל כל פעם מחדש ע"י רנה משותפת...)

עכ"פ רק תבין איזה כח יש לשירות ותשבחות!!! הם יוצקים את התוכן והמשמעות של הבית... הם הופכים אותו לבית הכנסת... שמתכנסים בו אנשים ביחד להודות לה'...

אבל!!! זה כנגד זה עשה האלוקים... שירה זה כח ביטוי מאוד חזק!!! מכאן ואילך זה פתוח לכל כיוון... כל אחד מבטא את האישיות שלו בשירה... באותה מידה שיהודי יכול לשיר לה' ולגלות את הנקודות הפנימיות הכי עמוקות שלו בייחוסן בן לאביו שבשמים... כך באותה מידה... בן אדם יכול גם להקיא את כל השפלות והרדידות שלו באמצעות השירה...

כן... הניגון והקול מבטאים!!! השאלה את מה?? האם את הנשמה שתהלל ל-ה-ה?? או את הנפש הבהמית שרוצה לפרוק כל רסן?? רוצה שאני אתן לך כיוון של חשיבה והתלמדות אישית בנושא של עבודת השירה לה'?? תשמע רעיון... אבל קח אותו בערבון מוגבל... פעם ראיתי שכתוב שיש עשרה מיני נגינה... עשיתי לעצמי סיווג של כל סוגי הקולות שאני מכיר וחילקתי אותם לעשר סוגים (זכותך לחלוק עלי... זה פשוט מה שיצא לי...) הרי כך: א. קול **חזק!!!** ב. קול **גבוה...** ג. קול **נעים-ערב...** ד. קול **צלול...** ה. קול **רחב/עמוק...** ו. קול **אדיר...** ז. קול **צינב...** ח. קול **עדין...** ט. קול **שולט...** (שליטה בקול-ססול וכדו') י. קול **רך-שקט...** נו... זה מה שיצא לי... (ושבו... זה לא הלכה למשה מסיני... זה מה שיצא לי) נו... עכשיו מה עושים עם עשרה סוגי קולות אלו? לאיפה לוקחים את זה?? אז ככה... אם אני רוצה אני לוקח את זה לעבודת ה'... ואני עכשיו רוצה להודות לה' על פרט מסוים שהוא גמל איתי... אז לפי העניין אני בוחר את הקול המתאים... אם זו הייתה ישועה עוצמתית... אז אני בוחר בקול אדיר... תקע שופר... הרימי בכח קולך... לעומת זאת אם הישועה הייתה ממקום של שמירה והשקט שהקב"ה שמר עלי... כאן הרבה יותר מתאים קול עדין ושקט... ואם היה חסר לי עריבות התורה והקב"ה הושיע אותי... כאן מתאים נעימת קול ערב... וכן הלאה וכן הלאה... הרי דוד המלך כל פעם ניגן בכלי אחר... כל פעם לפי העניין... כל פעם לפי אופי השבח וההודאה.

אבל שוב... זה כנגד זה עשה האלוקים... לדאבוננו הרב... כל סוגי הקולות שאמרת... יש לכל אחד את השחתת הנפש שלו!! מי שלוקח את המוזיקה לפרוקן של נפש הבהמית אז אם יש לו טבע אכזרי אז הוא פורק את זה באמצעות ניגון של קול חזק ואדיר... ואם יש לנו משיכה לתאוות שליליות אז זה מתבטא בניגון של נעימות... השאלה לאיפה הנעימות הזו מובילה אותו... בקיצור: ניגון מבטא!!! קול מבטא!!! השאלה לאיפה???

כאן העבודה שלנו לקחת את הכלי האדיר הזה ולווסת אותו למקומות הנכונים!! לבדוק טוב טוב את אישיות הזמרים שאנחנו שומעים עליהם... ולא למכור את עדינות הנפש שלנו לכל האפער ששכר אולפן

ופורק עלינו את הנפש הבהמית שלו... **זכור: שירה זה כח!!!**

שירה זה הביטוי הכי דק של הנפש... אל תמכור לזרים את הביטוי הזה...

לא רק בחיפה מותחים את הכבל של הרקבל...

עמדה ינקוטא על שפת הים וראתה את הקב"ה בעיניים... היא ראתה איך שהים נקרע לגזרים... היא הצביעה ואמרה: זה!! זה קלי ואנווהו...

כן... כולנו יודעים את מאמר חז"ל: **ראתה שפחה על הים יותר ממה שראה יחזקאל בן בוזי!!!** וכולנו גם יודעים את המשפט הבא:

שלמרות שהיא ראתה יותר מיחזקאל בן בוזי... בכל זאת היא נשארה שפחה ואילו יחזקאל בן בוזי עלה והתעלה למדרגות הכי גבוהות... למדרגה שנקראת: **בן אדם!!!** כידוע: אם פעם תעיין קצת בספר יחזקאל הכינוי של יחזקאל הנביא הוא: **בן אדם!!!!!!!**

תחשוב: יחזקאל הנביא הוא אבי תורת הנסתר!!! כל הסודות של מעשה מרכבה... הכל נמסר ע"י יחזקאל בן בוזי... ומה התואר הכי מכובד שהקב"ה נותן לזו? **בן אדם!!!!** תאר לעצמך שיעלו אותך לתורה ויקראו לך: יעמוד **הבן אדם** שלמה בן אריה שלישי???

העניין הוא כך:

ראתה שפחה על הים!!! השפחה המדוברת ראתה את הקב"ה בעיניים... אבל מי אני?? **אני כלום! אני פירוהו!!! אני שפחה נחרפת!** כשרואים איך שהקב"ה כ"כ גדול... המסקנה הכי מתבקשת שאני אפס אפסים... המעמד של קריעת ים סוף רק מחזק את העמדה של השפחה... השפחה הזו אף פעם לא החשיבה את עצמה... היא תמיד אמרה שהיא כלום... והיו דווקא כאלו שהיה להם גאווה... הם חשבו שהם כן שוים מי יודע מה... והנה!!! יום אחד הגיע קריעת ים סוף... וככככולם ראו עד כמה הקב"ה גדול ונורא ועד כמה אנחנו אפסיים... כעת הגיע הרגע המכונן של השפחה!!! הנה... אמרתי לכם!!! אמרתי לכם שאנחנו כלום... היום אתם רואים כמה שאני צדקתי...

השפחה פונה לאלופי אדם אילי מואב... חשבתם שאתם חזקים... חשבתם שאתם הבריונים... שאתם שוים משהו... והנה... היום כולכם רואים עד כמה אני השפחה צדקתי... כמו שאני לא שווה ככה אף אחד לא שווה כלום... יש רק הקב"ה בעולם... ראתה שפחה על הים... מה היא ראתה?? **שהיא כלום!!!** היא ראתה שהיא בסה"כ צודקת... עד היום חשבתי שאני לא שווה... ומהיום אני בטוחה בזה. (במעמד הר סיני שם תהיה ההשלמה של התמונה... שם עם ישראל יתחילו להיכנס גם הם לתמונה ולהיות גם הם גדולים... אבל כעת... המסקנה היא אחת ויחידה: השפחה צדקה!! כולנו אפס אחד גדול!!)

לעומת זאת יחזקאל הנביא בדיוק ההיפך במאה שמונים מעלות!!!!

יחזקאל הנביא גם רואה השגות נוראות ביותר... יחזקאל הנביא רואה את כל המרכבה... יחזקאל גם נרתע לאחור ורואה כמה הקב"ה גדול וכמה אני אפס אפסים... והוא ממשיך לעלות במעלות הנבואה... ואז אי שם למעלה למעלה... **פתאום הוא רואה שם משה מוכר!!!** והנה דמות **אדם!!!** יחזקאל פתאום מבין

שהמעשים של האדם משפיעים למעלה...

ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי!!!!

השפחה ראתה עד כמה שאין עוד מלבדו!!! אין כלום כלום!! אין מרכבות פרעה וחילו... אין אלופי אדם אילי מואב... אין כלום...

ואילו יחזקאל הנביא רואה משהו קצת שונה!!!!

יחזקאל רואה שבאמת אין עוד מלבדו... ואין באמת שום כח השפעה בעולם... והקב"ה לקח את כככל ההשפעות של העולם ומסר אותם לא פחות ולא יותר בידיים שלי!!! אני!! הקטן!! אני **הבן אדם!!!!** ברגע שיחזקאל מפנים את המסר הזה... באותו רגע הוא מקבל את התואר הנכסף ביותר בעולם: **בן אדם!!!!** אתה יודע מה זה בן אדם???

בן אדם הוא המתפעל של כל המערכת... הקב"ה מסר בידיים שלו את המפתחות של הרכב- של המרכבה!!! הוא מוביל את המרכבה לאן שהוא רוצה... לטוב ולמוטב... **נו... אז מי ראה יותר? השפחה או יחזקאל?**

בטח שהשפחה... השפחה ראתה שהרבש"ע גדול... בטח שהקב"ה גדול... אבל יחזקאל ראה כמה **אני גדול!!! כמה זה נוגע אלי!!!** כמה כל האינסופיות של העולם **תלויה בי!!!** כל ההשפעה של העולמות מתחילה ונגמרת בי... **נו... אז מי יותר מעניין? יחזקאל בן בוזי או השפחה???**

אצל מי אנחנו נלך לקבל ברכות?? אצל השפחה או אצל יחזקאל??

ברור שאצל השפחה!!!! כי כשאתה הולך לאותה שפחה... היא מעלה אותך לעולמות העליונים... מראה לך דברים נשגבים... אבל כשאתה מגיע ליחזקאל הוא נוזף בך: **בן אדם!!!! תתחיל להזיז את עצמך!!!**

כל האורות וכל העולמות... **הכל מתחיל ונגמר בך!!!!**

יש סיפור בזוהר הקדוש שכשרב חסדא נפטר!!! הבן שלו רבי יוסי השתוקק לדעת מה קורה עם אבא שלו במתיבתא דרקייעא... מה עשה? הלך לישון בבית הקברות... ואז הוא שמע מתוך הקבר כתות כתות של מלאכי השרת שמתאספים ואומרים: "ניזיל לחדוותא דהילולא דאורייתא דרבי חסדא דאפילו מלאכי השרת מתכנפי למחדיה בהדיה..." כולם הולכים מהר מהר להשתתף בדרשה הגדולה של רב חסדא... אה... נשמע מעניין... מאוד מעניין... היית רוצה לראות כאלו גילויים?? בטח!!!

אבל אז!!! פתאום הוא שמע קול שהיו אומרים: **"מה לחיי בחדווה דילן הכא-??** מה הבן אדם החי הזה מחפש פה... מה יש לחיים להסתכל עלינו?? מה הם מבזבזים את הזמן כדי להשתתף בשמחה שלנו... **ילעון באורייתא בהאי עלמא!!!** יש להם אפשרות ללמוד תורה בעולם הזה... אז למה להם לבא לכאן?? ואז רב חסדא ראה את בנו רבי יוסי פנה אליו ואמר לו: **זיל מהכא וקיים תלמודך-** לך מכאן ותכנס לבית המדרש... למה? כי אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו!!! (ולך תגיד לר' חגי שידרז לגמור את תלמודו

כי עוד מעט הוא מתבקש לכאן...)

תחשוב מה שזה... תחשוב שאתה ישן לך בפנימיה בשעה ארבע וחצי אחרי צהרים... אין לך כח לקום לסדר ב'... אתה בקושי גורר את עצמך לקום... ופתאום אתה מקבל הזדמנות לעלות הרגע למתיבתא דרקייעא ולראות מחזות שלא מעלמא הדין!!!! אתה יכול לראות מה קורה בגן עדן... איזה עידונים רוחניים יש בכל העולמות... אתה נכנס לגן עדן... וכולם מסתכלים עליך כמו משוגע... תגיד לי: השתגעתי?? אתה חיי!!! מה אתה עושה פה?? מה אתה מבזבז את הזמן שלך לטייל פה?? אתה יכול ברגעים האלו לשבת בבית המדרש מול דף גמ' וללמוד עוד כמה שורות. ובמקום לשבת וללמוד אתה הולך לגן עדן לראות מה קורה שם??

אבל זה הראש שלנו!!! בפרט בדור האחרון... יש לנו איזה המיית לב ודחף לדעת מה קורה עכשיו בעולמות העליונים... אבל מה האמת???

ש-ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי... לראות מה קורה בעולמות העליונים זה לא כ"כ יוקרתי... כל שפחה הכי פשוטה שלא עשתה כ"כ עבירות... כשמגיע המאה עשרים שנה שלה הנשמה שלה תזדכך והיא תזכה ביום מן הימים למנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים... אבל יחזקאל בן בוזי???

החכמה שלו שהוא בן אדם!!!! כשהוא חי כאן!! בתור בן אדם!!! כשהוא נמצא פה... שתי רגלים על הריצפה!! כאן הוא כבר מבין ויודע איזה כח יש לו ואיזה משמעות יש לכל מצוה וכל מעשה טוב שהוא עושה... לא המתים יהללוי-ה... לא!!! המתים **לא יכולים** להלל את הקב"ה... למה לא?? כי הם לא בני אדם!!!! רק בן אדם חי יכול להלל את הקב"ה...

בן אדם זה השילוב הקיצוני בין **אדמה** לעליון--ל--**אפר דם מרה!!!**

בגוף של יהודי חי יש מפגש וחיבור בין שמים ממעל לבין הארץ מתחת... **המפגש הזה יוצר כבל חשמלית!!!!** שכאן בעולם הזה... אני יכול להשפיע ולהזרים שפע בכל העולמות אי שם למעלה... אבל אדם מת?? זהו... יש נתק בחיבורים... נתפרדה החבילה... אין חיבור בין שמים לארץ...

כן... הנשמה עולה לשמים ושם בשמים היא משיגה השגות שיחזקאל בן בוזי לא יכול להשיג אותם בארץ... אבל הנשמה הזו כבר לא יכולה להשפיע... לא המתים יהללוי-ה... מי יכול להלל?? רק **בן אדם!!!!**

יחזקאל בן בוזי שנמצא כאן **"בתוך הגולה!!!!"** עמוק עמוק בתוך הגולה **ושם הוא מכיר בכוחו!!!** שם הוא זוכר כל הזמן שאני "בן אדם"!!!! כן... בן אדם זה משהו מגושם... אפר דם מרה... יש לי כל מיני תנודות במצב רוח... יום אחד יש תאוות חזקות... יום אחד יש כבדות ועפירות גדולה ולא בא לי כלום... ויום אחד אני נתקף בגאווה וחושב שאני כל יכול... כן... זה תסמינים נורמלים של **בן אדם!!!!** אבל אותו **אפר דם מרה** באותה מידה הוא גם **אדמה**

בצורה הזו... שאתה מצד אחד לומד תורה ומטפס עד השמים... ופתאום אתה נוחת "לתוך הגולה של תל אביב ומשמים בתוכם..." ומשם אתה נסגר בתוך ביתך ושומר על הרוחניות שלך... ושם אתה צומח **בן אדם!!!** בן אדם שמחבר שמים וארץ ומשלים את רצונו יתברך שהתאווה שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים... ע"י מי? על ידי בן אדם!!!!

אני רוצה שתביני: יש שני נבראים בעולם שהם לא התכלית!!! **בהמה!!!** ולהבדיל אלף אלפי הבדלות **מלאך!!!** שניהם לא תכלית כוונת היצירה... בהמה כל כולה **בארץ...** מלאך כל כולו **בשמים...** שניהם עמודי חשמל!! עמוד חשמל אחד נמצא בשמים והעמוד השני נמצא בארץ... אבל אין חיבור ביניהם... אין את החוט המתאים שיכול לחצות את האטמוספירה מהשמים ולהתחבר לארץ... **ואז מגיע הבן אדם!!! הלא הוא אתה!!!** ואתה הוא הכבל החשמלי המשוכלל והפלאי... שמצד אחד יש לך אחיזה בשמי שמים... יש לך נשמה אלוקית ואתה שקוע בלימוד... ומהמקום הזה אתה מחובר לעמוד חשמל שנמצא בשמים... אבל כעת צריך למתוח את הכבל הזה עד הארץ... נו... בשביל זה הקב"ה קושר את הנשמה שלך בגוף ובנפש הבהמית כדי שנוכל לחבר את הכבל הזה גם בעולם הזה!!! ואז אתה מתחיל ללמוד סדר א'... ושם אתה עף לשמים... מגיע עד כסא הכבוד ונקשר בקשר איתן לעמוד חשמל האלוקי!!! טוב... חצי עבודה מאחורינו... כעת צריך להעביר את הכבל לעולם הזה... ואז מגיעה ארוחת צהרים... ומי יורד לארוחת צהרים??? אותו כבל חשמלי שלפני חצי שעה ישב ולמד והגיע עד כסא הכבוד... הוא עכשיו יורד לחדר אוכל כמו בן אדם והיום יש שניצלנים... ואני אוהב שניצלנים... נס שאני אוהב... נס שיש לי תאבון... אחרת לא הייתי אוכל ומי היה מותח את הכבל... וב"ה אני אוכל ושם קצת מלח... ואולי גם תוספות... ומפטפט קצת... צוחק קצת... משתובב קצת... והכבל כעת נכרך כמו שצריך על העמוד חשמל בעולם הזה והנה לך בן אדם!!!! הנה לך תכלית היצירה!!! הנה לך חיבור שמים וארץ!!! ומה אתה חושב??? פתאום באמצע הסדר... באמצע השטייגן... באמצע שאני נכרך כל כולי בעמוד החשמל האלוקי... פתאום היצר הרע מזמין גיחת חירום לעמוד חשמל של העולם הזה... הוא פתאום מכניס לי כל מיני שטויות בראש ומבלבל לי את המוח... עושה ממני סמרטוט... אבל אני לא נבהל!!! זה לא חידוש בשבילי שצריך להיות גם בעולם הזה... זה שהיצר הרע מזכיר לי את קיומה של הנפש הבהמית שלי זה לא מבהיל אותי... אדרבה... אני יודע טוב מאוד שצריך אותה... אבל אני קובע את הסדר יום!!! לא היצר הרע!!! גם אם הוא הצליח קצת לבלבל אותי... אני לא נבהל!!! אני מכיר את הכבל שלי!!! אני יודע שהוא צריך לגשר בין שמים לארץ!!! בקיצור: בחיפה עכשיו מותחים את הכבל החשמלי של הרכבלית שתחבר בין פסגת הר הכרמל לתחתיתו... אבל לא רק!!! מתיחת הכבל האמיתית נעשית פה!!! אצלך!!! מתיחת הכבל מכסא הכבוד ועד הארץ... והמהנדס של הרכבל הזה הוא **לא אחר מאשר אתה!!!!**

האדמה... ושוב אני צריך להתחיל לטפס מהתחלה...

עוד פעם אני מטפס... סו"ס הפעם אני כבר צובר שבוע תמים של שטייגן בלי שום חריגות... ואז טראח... היצר הרע הגיע... והפעם הוא הגיע כמו מכונית תופת עם ניסיונות קשים... וריסק אותי בבום אחד לאדמה... אני מסתובב בצוץ ואוסף את עצמי ושוב איכשהו חוזר לתלם עד הפעם הבאה... וככה חוזר חלילה... **למה??? בשביל מה זה???**

מי צריך את היצר הרע פה??? מה הוא קשור אלי בכלל???

אבל לא!!! בחור יקר: יש לך טעות!!! דבר ראשון: אתה מתייחס לכל נפילה רוחנית כאילו זה מחיקה של כל ההתעלות עד כה וחישוב מסלול מחדש... **אבל לא!!! זה לא נכון!!!** רק במשחקי ילדים זה עובד ככה... שאם אתה נפסלת אז זהו!!! אתה צריך להתחיל מחדש את המשחק... **אבל בעבודת ה' זה ממש לא עובד ככה!!!** בעבודת ה' הנפילות הם חלק בלתי נפרד מהתהליך!!! אתה יודע מה??? הנפילות בעבודת ה' זה בדיוק כמו הגמ'... אם שמת לב: חלק בלתי נפרד מהגמ' זה ההוה אמינה הזו... הטעות בסוגיה שהגמ' בהתחלה נותנת לה גושפנקא... הגמ' "זורמת" עם הטעות הזו כמעט שתי דפים... ואז ב"**אלא אמר רבא**" אחד הגמ' חותכת וחוזרת בה ואומרת שכל המהלך היה מוטעה והפשט הוא אחר לגמרי ממה שהבנו עד הרגע... והטעות הזו לא נמחקת מהגמ'!!! הגמ' לא מוחקת את השתי דפים האלו!!! הטעות הזו ממשיכה להוביל ולהיספר כאחד מדפי הגמ' שילמדו בדף היומי... ללמדך שניפילות ומעידות ואפילו טעויות באמצע התהליך של עבודת ה' הם לא פוסלים אותך... אדרבה... הם נספרים כחלק מהתהליך...

זה דבר ראשון!!! אבל מה שעוד יותר חשוב שתדע:

שזה כל העניין!!! העבודת ה' שלך חביבה **רק בגלל** שהיא נעשית מתוך השילוב הקוטבי והמנצח שנקרא בן אדם-- שילוב גוף ונפש!!! הלימוד תורה שלך חשוב בשמים רק בגלל שהוא בוקע מאותו פה שמקודם אכל ארוחת צהרים ועכשיו הוא מפקק ונרדם... המחשבות שלך נחשבות בשמים רק בגלל שבתוך המחשבות האלו לפעמים מגיחים כל מיני מחשבות קטנוניות של דקדוקי עניית ושטויות כמו שיש לכולנו...

אם זה לא היה ככה... זה... זה לא היה זה... תבין את זה!!!

כל הסיבה שאתה זרם חשמלי ונקודת חשמל כ"כ חשובה בשמים!!!!!! זה בגלל שאתה עמוד חשמל איסטרטגי שמחבר בין העולמות העליונים לתחתונים... ולכן כל הזרם עובר דרכך... אז מה אתה רוצה?? אתה רוצה להתנתק מהעולם??? אוי ואבוי... אם אתה מתנתק מהעולם אתה הורס את הכל... אתה מפיל את כל החשמל... אתה רוצה להיות כמו השפחה הזו שראתה על הים יותר ממה שראה יחזקאל בן בוזי???

נו... בסייידר... היא עלתה לשמים... זכתה להשגות הכי גבוהות... ומשם היא חזרה עמוק לאדמה ונשארה שפחה... **לא זו כוונת היצירה!!! הקב"ה רוצה ככל חשמלי שיחבר שמים ו--ארץ...** וזה נעשה רק

לעליון... יש בי נשמה קדושה ונוראה שמכאן!!! מהמקום הזה... מהחיבור שלה לגוף העכור... מכאן יש לה זרם חשמלי וכח השפעה לכל מה שקורה בעולמות העליונים...

תן ניוחש איפה יחזקאל היה גר???

ואבא אל הגולה תל אביב ואשב שם שלשת ימים בשמים ב'תוכם!!! כן... יחזקאל הוא בן אדם... ובן אדם נורמלי שגר בתל אביב או בכל מקום בסגנון הזה שיש בו הרבה חומריות... מטבע הדברים הוא נהיה כזה משמים... עייפות וכבודות בעבודת ה'... **הוא עלי שם!!! שם ירד...** **ויאמר אלי אל הבקעה... ואקים ואנא אל הבקעה והנה שם כבוד ה' עומד ככבוד אשר ראיתי על גור כבר ואפל על פני תבא בי רוח ותעמידני על רגלי וידבר אותי ויאמר אלי: בא הסגר בתוך ביתך!!!**

אתה קולט??? הנה התעודת זהות של יחזקאל הנביא!!!!

הנה התעודת זהות של **בן אדם** שהוא נזר הבריאה!!!!

בן אדם שמצד אחד חי בתל אביב ומתמודד ומשמים בתוכם!!! **ומצד שני משם!!!** מהתל אביב הזה יש לו אמצעי תקשורת עם בורא עולם... ובבת אחת הוא מסוגל להתעלות ולהגיע להשגות הכי מרוממות שיחזקאל היחיד שגילה אותם... **בסח!!! רק בן אדם כזה יכול לגלות את כבוד ה'!!!** רק השילוב הקוטבי הזה של בן אדם שמצד אחד חי כאן בעולם החומרי הזה עם כל התופעות לוואי ועם כל המשיכה הטבעית שלו לארציות... ומשם!!! מהמקום הנמוך הזה!!! הוא מכיר ויודע עד כמה אני גדול!!! עד כמה המעשים שלו נשגבים ומשפיעים בשמי שמים... רק הוא יכול למשוך אלינו כאלו השגות...

אבל השפחה??? ברגע שהשפחה ראתה כאלו השגות... היא נמחקה במקום.. היא נשארה שפחה עד עצם היום הזה... כל ההשגות הגבוהות של קריעת ים סוף נשארו אי שם בים סוף... והיא לא מצליחה לתרגם את זה לתוך הגולה- לניסיונות התל אביבים שבתוך תוכנו...

מי צריך כאלו השגות גבוהות??? מי צריך השגות בשמים כשאתה לא מצליח לתרגם אותם לשפת המעשה ואתה נשאר שפחה???

זה אחד ההתמודדויות שמאוד כואבות לבחורים בני עליה...

בחור בן עליה... יושב ולומד בעמל וביגיעה... בקדושה ובטהרה... והוא באמת עולה ומתעלה ומגיע לפסגות... ואם כעת אנחנו בשוויב"ם אז בכלל הוא לומד שעות רבות בתענית דיבור... והוא באמת מתרומם וחי חיי אצילות ומרומם על כל תהילה... אבל למרות הכל... היצר הרע לא מפספס... ותמיד יש את הנאייעס הזה שפתאום דברתי וזה מנחית אותי בבת אחת... ואת האכילה גסה הזו שאכלתי כמו לא יודע מה... או איזה התפרצות מסוימת שהייתה לי... שהרגשתי כאילו בום... צנחתי בחזרה עד

ערב בט"ו בשבט... רבותי: תפילות!! וציויתי את ברכתי... בשנה החמישית!!!

השנה שוב אמצנו את הרעיון של ר' גצציל... השנה שוב הגענו אבא והילדים לירושלים במיוחד להתפלל!!! כן... הפעם הגענו לא בשביל מעשר שני ולא בשביל קרבן שלמים... לא! הגענו חדורי מטרה ברורה: עוד כמה ימים בט"ו בשבט שהוא ראש השנה לאלין... והפעם במיוחד אנחנו מתפללים לה' שהשנה הקרובה תהיה מבורכת במיוחד!! שנה שעברה לא הגענו... גם לפני שנתיים לא הגענו... אבל לפני שלוש שנים הגענו לקראת ט"ו בשבט והתפללנו! זה היה נפלא... והשנה אנחנו שוב משחזרים את ההצלחה הגדולה... ושוב אנחנו מגיעים להתפלל... אתה שואל מה מיוחד דווקא בשנה הקרובה ומה היה מיוחד לפני שלוש שנים???

אז אני רוצה שתבין: אנחנו מאוד מאוד אוהבים לעלות לירושלים ולאכול מעשר שני... זו המתנה הכי גדולה שאנחנו יכולים להרשות לעצמנו... זה פשוט נופש חלומי בצל השכינה!!!! כשאנחנו נמצאים בירושלים כל המשפחה רגועה... אבא כל היום יושב בבית המדרש וניזון מהנייעס התורני העדכני ביותר שיצא בשבועות האחרונים מלשכת הגזית... ואמא והילדות יושבות ואוכלות מעשר שני בקדושה ובטהרה... מתעוררות בבוקר עם גביני כרוז... מתפללות מנחה עם קול המגרפה שלפני קטורת של בין הערביים... ושואבות מלא ראותם טהרה וקדושה מלינת הצדק שאין אדם לן בירושלים ועבירה בידו... לשהות בירושלים זה החלום הכי גדול שיש לנו בחיים!!! רק מה??? כידוע... נופש צריך תקציב!!! כן... כלנו יודעים שנופש עולה כסף... ומה התקציב של נופש בירושלים?? **מעשר שני!!!** בשביל להתקבל ולהתארח בבית המלון של השכינה לא מספיק שאתה מלינוג... אתה צריך להגיע עם מעשר שני!!! אם מצטבר מעשר שני יש סיבה לעלות לירושלים... אם אין מעשר שני... אז אין סיבה מספקת למה לעלות לירושלים... אז ככה: בשנה האחרונה זה היה גיוואלדיג... הייתה שנה מבורכת... היו כמויות אדירות של תבואה ויין ושמן ורימונים... ועל כל עשר קילו של רימונים הפרשנו קילו מעשר שני... ופדינו אותו בעשר שקל... ועל כל עשר ליטר של שמן זית הפרשנו ליטר אחד של שמן למעשר שני!!! ופדינו אותו בשוויית שלו- בשלושים שקל... והוספנו עוד שש שקל על החומש... (הפודה מעשר שני לעצמו מוסיף חומש)... וב"ה השנה הייתה ברכה בלתי מוסברת... ובפרדס שלנו היה עץ זית אחד שהחלקאים הגדירו אותו "שופכני"!!! פשוט נשפך ממנו שמן בלי סוף... הוצאנו רק מהעץ הזה קרוב לאלף ליטר... תעשה חשבון כמה מעות מעשר שני יוצאים מאלף ליטר... (כשכל ליטר שמן שווה שלושים שקל)?? שלושת אלפים שש מאות שקל (כולל מע"ם של חומש)... ממילא הצטברו אצלנו עשרות אלפי שקלים שאת כולם צריך לאכול בירושלים... איזה אושר!!! יש לנו תקציב לנופש חלומי בירושלים שהקב"ה בכבודו ובעצמו מזמין אותנו לעירו ולנחלתו לאכול מפריה ולשבוע מטובה ונברך עליה בקדושה ובטהרה...

ככה היה בשנה האחרונה שהיא הייתה השנה **הרביעית**... ובעז"ה ש' יתן ה' שכך יהיה גם בשנה הבאה עלינו לטובה... כן... בט"ו בשבט הקרוב מסתיימת השנה הרביעית ומתחילה השנה החמישית... אבל!!! אנחנו כבר למדנו להסתכל עם הפנים קדימה... ובשנה **הבאה!!!** בט"ו בשבט של שנת התשפ"א מתחילה שנה הששית... בשנה הששית **מסתיים לתת מעשר שני!** ובמקום זה נותנים **מעשר עני!!!** אמנם יש חן מיוחד לשנה של מעשר עני... זה ממש מרנין את הלב לראות איך משפחות שלימות של עניים משתקמות תוך שנה... פעם בשלוש שנים יש לעניים שנה של שיקום!! שנה שהם לא צריכים לדאוג לאוכל... כי בבת אחת כל המעשרות מתנקזים אליהם... ואז יש להם בשנה הזו מרווח נשימה לסגור את כל החובות ולעלות על דרך המלך... **אבל!!! מצד שני סו"ס בשנה הזו אנחנו מפסידים את מעשר שני!!!** כי בבת אחת כל התקציב מתנקז למעשר עני... אז פעם... עד לפני כמה שנים היינו משלימים את זה... היינו מוכנים נפשית וידענו מראש שברגע שמגיעה השנה השלישית או הששית... בשנתיים האלו אנחנו לא יכולים לעלות לירושלים לנופש הרוחני... מסתפקים בעליה לרגל בשלושת הרגלים... זה היה בהחלט קשה... תחשוב שאתה מתרגל אחת לחודשיים לעלות לירושלים לנופש רוחני בצל השכינה... ופתאום סטופ!!! מוותרים על הכל בשביל העניים... זה קשה!!! אבל בהחלט יש בזה משהו מחנך... כן... צריך לדעת להקריב את הנופש הרוחני לטובת העניים... יש פה בהחלט השתתפות במצוקה של העניים... ככה היה עד עכשיו...

אבל!!! לפני שנתיים בחודש שבט התשע"ז... היה זה ערב השנה **השניה** למעשר... פתאום הגיע ר' גצציל והציע לאבא... תקשיב... מניסיון אישי... תבא בערב ט"ו בשבט לירושלים ותתפלל לה' מעומק לב שבשנה הקרובה תהיה ברכה כפולה ומכופלת בתנובת השדה. **ואז!!!** יהיה לך מספיק מעשר שני גם בשביל השנה **השנייה!!!** וגם בשביל השנה **השלישית!!!** (כלומר: גם אם השנה השלישית היא שנה של מעשר עני... אבל ישראל לך מספיק מעות מעשר שני משנה שעברה) אבא התלהב מהרעיון... ואכן בח' שבט התשע"ז עלינו לירושלים אבא והבנים ופשוט התפללנו לקב"ה!!!! התפללנו שהשנה תהיה מבורכת... כדי שיהיה לנו כמות מעשר שני גם בשביל השנה הבאה... היה מרגש לראות את שרוליק הקטן בן השמונה שהרים את שני הידיים שלו ופנה לה' בכזו מתיקות ואמר: אנא ה'... אני רוצה לאהוב את השנה השלישית של מעשר עני ואני דווקא אוהב אותה... אני מאוד אוהב לתת לחבר שלי מוטי ירקות מידי יום... אני אוהב לראות איך הוא שמח בזה... אבל עדיין... זה שהשנה הזו היא **על חשבון** המעשר שני זה "עושה לי" להיות עצוב... זה גורם לי שאני פחות אוהב את השנה הזו... אז אנא ה'... תברך את השנה הקרובה... שיהיה מאלן תאלפים מאלן תאלפים ברכה ואז יהיה לנו גם בשביל השנה הבאה... (כמו שבשנה הששית אנחנו מובטחים שציויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלוש השנים... תעשה שבשנה הקרובה יהיה ברכה מיוחדת גם בשביל השנה הבאה) ותפילתו הזכה של שרוליק התקבלה... והייתה באמת שנה מבורכת במיוחד!!! והיו כמויות בלתי נתפסות של שמן ויין... מדובר היה קרוב למאה אלף שקל שיכולנו לשמור בצד גם בשביל שנה הבאה (אגב: יש לציין: ששנה לאחר מ"כ אבא החליט בקנאות להגיע לבית המקדש לקראת ט"ו בשבט... אבא תפס את עצמו... רגע... שנה שעברה הגענו לבית המקדש כדי להתפלל שתהיה בשביל מה? בשביל הנופש הרוחני שלנו בירושלים... נו... וכשיו יש לפנינו שנה של מעשר עני... צריך להתפלל שתהיה שנה מבורכת לעניים... מוכרחים לעלות גם בשנה לירושלים כ"פ" -) אז הנה!!! ככה עשינו לפני שלוש שנים וזה היה מוצלח ביותר... אז השנה שוב... שוב באנו לשחזר את ההצלחה הזו... כי השנה שוב!!! אנחנו כעת בט"ו בשבט לקראת תחילת השנה **החמישית!!!** שהיא אמנם שנה של מעשר שני... אבל בט"ו בשבט של שנה הבאה אנחנו נכנסים שוב לשנה השישית שהיא השנה של מעשר עני... אז אכן הגענו לכאן במיוחד בשביל להתפלל!!!

והאמת היא שפתאום תפסנו את עצמנו... שהשנה אנחנו צריכים להתפלל הרבה יותר מהפעם שעברה!!! כי פעם שעברה לפני השנה השניה למעשר... התפללנו רק על שנה אחת קדימה- על השנה השלישית... אבל הפעם אנחנו צריכים להתפלל **שתי שנים קדימה**... שהרי שנה הבאה זו הרי השנה **הששית**- מעשר עני... ואילו שנה לאחר מ"כ מה ייש? זו שנת השמיטה... שאז בכלל אין מעשר... לא מעשר שני ולא מעשר עני... אם ככה... רבותי תפילות!!!! תפילות!!!! להתפלל מעומק לב!! אנחנו צריכים השנה ברכה מיוחדת... וציויתי את ברכתי לכם בשנה החמישית!!! ולא רק בשנה הששית... אנא ה'...

"למען לא נבוש..."

מושיגים בסיסיים בהלכה.

אל יצא איש ממקומו ביום השביעי...

כן... יש דין כזה שקוראים לו איסור תחומין!!! יש כאלו שפשוט לא זוכרים שיש כזו הלכה... והסיבה שלא זוכרים כי ברוב השבתות אנחנו נמצאים במקום הטבעי שלנו... בתוך העיר... ושם הרבה האנשים גם סומכים על העירוב... ממילא כשנמצאים בתוך העיר ומהלכים במקומות הטבעיים איפה שכולם מסתובבים... שם באמת יחסית נדיר להיכשל באיסור תחומין... דא עקא!! שלא תמיד אנחנו נשארים בתוך החומות של העיר... ובפרט בדור האחרון שהאווירה המלחיצה של העיר מבריחה אותנו לכל מיני מקומות מנותקים ופסטורליים... אל תשכח... שהסיבה שהגעת לכאן זה רק בשביל לצאת מהתחום... (אך מישוהו אמר לך?? לי יש היישן טבעי לזהות מתי אני מתקרב לסוף התחום... כשאני מתחיל להיות רגוע... סימן שאני באמת יוצא מהתחום) עכ"פ במקומות האלו עלולים מאוד מאוד בקלות להיכשל חלילה באיסור תחומין!!! כי לצאת מחוץ לתחום זה... זה כלום!!! תוך דקות ספורות אתה יכול למצוא את עצמך מחוץ לתחום:

רק לשבר את האוון: מספיק שיש נתק של שבעים מטר בערך שאין שם בתים בשביל שזה יעצור את הרצף... וזה כבר יקרא סוף העיר... שממש!!! משם מתחילים לספור אלפיים אמה ש... שזה אולי נראה לך הרבה... אבל זה משהו כמו עשר דקות הליכה (מהירה) וזהו!! אתה כבר מחוץ לתחום... וצריך לעשות שינוי בראש ולהבין שלצאת חוץ לתחום זה... זה... זה לא משהו כזה רחוק מחוץ לתחום... זה מאוד מאוד קרוב... **עכ"פ באופן כללי מומלץ לכל אחד לדעת מה הם גבולות התחומין של העיר שלנו!!!** שגם שם הרבה פעמים יש הפתעות... (אנשי גוש דן לפעמים חושבים שהם באמת "גוש" אחד... ומתברר שלא תמיד זה ככה וגם לירושלמים יש הפתעות) **הצב** כשהולכים ומתארחים במקום זר!!! שישם יש גם נטיה טבעית... לצאת... לטייל... כאן צריך לברר בצורה יסודית היכן סוף התחום... ב"ה בשביל זה יש לנו... כל זמן לא בררת בצורה יסודית היכן מותר לצאת... אז צריך להישאר צמוד כל הזמן בקשר עין למקום ישוב...

ואז!!! אם חלילה קרה ויצאת מחוץ לתחום... אז אין חכמה ואין עצה ואין תבונה כנגד ה'... וצריך להישאר בד' אמות ולא לזוז!!! וזה לא המלצה... וזה לא סיפורי צדיקים... אלא הלכה מפורשת שצריך לקיים אותה!!! ואולי כאן המקום לציטט את שיבלי הלקט שהביט יוסף מביא אותו בכסף סי' רס"ג: **זה הדבר שפסקו על רבי לכהן ורבי יעקב אמיז כי כזו לעיר כלל שנת פשהקל יואלם מנית הננסת ולא נתנו להם הקהל שלום ולא הניחום ליכנס שחריית לבית הננסת כדי שלא יקמו אחריהם מהם ק"ו בשבת, גזרו עליהם רוס' ז' שבעות נ' יוס' לרופים חוץ משבתות ורשאי חדשים ולהשלים נ' ימי המעשה שלומות ומלקיות כי המחלל שנת חיוב כרת ופנו חממים' מת' לנ' שנה מת נהכרת' ונתנו להם שלום וללקות נ' יוס' כנגד אותן... שנה של מיתה, ועוד גזרו עליהם לתת מממונם לפדיון נפשם לקופה של זקנה ואחר זה גזרו עליהם ב"כ חדשי השנה ג' ימים בכל חודש שני והמישי ושני שהם ל"ז ימים כנגד ל"ז כריתות שנתורה לכל אס חס ושלוס היו עושים כן בזמן היו מממרינו להסוסי עליהם עוד שלא להתגלה ולהתנדותם שלשים יוס וכל הממזר כזה יניחו לו כריתות על ראשו ע"פ: כמובן שאנחנו לא אוהים במקום הזה... אבל רק לשבר את האוון איזה חומרה יש לחילול שבת באופן כללי... ואפילו לאיסור תחומין שזה היה המעשה...**

אל תהיה העורך דין של היצר הרע...

יש דבר שכולנו מפחדים ממנו. קוראים לזה "יסורים"!!! אף אחד מאיתנו לא רוצה יסורים... ואנחנו מוכנים לעשות הכל בשביל לאבט את עצמנו שלא יבואו יסורים... בפרט בתקופות האחרונות שהיו אסונות כבדים וכל אחד מאיתנו פתאום נכנס לאיזשהו פחד... **אז אולי עכשיו?** בימי השובבי"ם זו ההזדמנות להתעורר על נקודה מאוד ממוקדת... שהיא אחד הסיבות הישירות שמבוארות להדיא בחז"ל שהם הסיבה ליסורים... מה שנקרא **ליצנות!!!!** חז"ל אומרים בפירוש: כל המתלוצץ באים עליו יסורים שנאמר: "ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם..." עכשיו: מה זה בכלל ליצנות??? אז פעם הייתי מיואש מזה... הייתי בטוח שליצנות זה בדיחות... צחוקים... חוש הומור... מה שנקרא מצב רוח מרומם... והיה לי מאוד מאוד קשה להפסיק עם זה...

אבל לא!!! זה ממש טעות!!! הומור זה הדבר הכי נפלא בעולם... בדיחות זה דבר שפותח את הלב (כל זמן שזה בגבול הטעם הטוב...) אמנם בדף היומי של השבוע רואים שאם אביי "בדח טובא" אז רבה מוכיח אותו שלא טוב לצחוק יותר מידי... אבל גם אז!!! זה רחוק מאוד מלהיקרא ליצנות!!! אל תשכח שליצנות זה אחד מארבע כיתות שאינם מקבלים פני שכניהם... ממילא ליצנות זה לא מה שאנחנו רגילים לחשוב... יש לליצנות הגדרות שונות וגם יותר משמעותיות... ומאוד נחוץ לזכור לנו לדעת מה זה ליצנות!!! כדי לדעת ממה לברוח ולחסוך יסורים מיותרים.

ובכן: יש פרק שלם בספר ישעיה שמדבר על ליצנות!!!! (ההפסדה של פרשת ויחי) יש שם בפרק הזה שתי פסוקים כאלו מעניינים שתמיד קופצים לנו מול העיניים... **כי צו לנו צו ועיר שם** מה זה הפסוקים האלו?? מה הנביא אומר שם??

הסיפור הוא ככה: עם ישראל עברו על רצון ה'... חטאו... נורמלי!!! קורה!!! הנביא מגיע ומוכיח אותם... גם נורמלי!!! מי שחוטא... מגיע הנביא ומוכיח אותו... נחמד לשמוע תוכחה?? **לא!!!** משהו אוהב לשמוע תוכחה?? **לא!!!**

אבל כאן מתחיל הנושא: איך אתה מגיב על התוכחה??

כן... אני יודע שאתה לא אוהב לשמוע תוכחות... אני יודע שלא מתאים לך לשמוע בקול הנביא... ואתה גם לא הולך לשמוע בקולו. **אבל איך אתה מגיב?? איך אתה מתמודד מול הנבואה** שאתה לא רוצה לקבל אותה?? **כאן מתחילה הסוגיה של ליצנות!!!!** אפשר להתחמק מהנביא... אפשר לברוח מהנביא... אתה יכול גם לנסות להסביר את עצמך... אתה יכול גם סתם ככה להגיד לנביא... מצטער... קשה לי לא יכול להפסיק... יש שק תירוצים גדול ומוכר... זה עוד נורמלי...

אבל כשהנביא ישעיה בא להוכיח את "עטרת גאות שיכורי אפרים" הם לא היו פראיירים... הם החליטו שהם לא שותקים לו!! הם הגיעו מוכנים כמו שצריך!!! הם התכוננו!!! הכינו תשובות מראש... עברו קורסים מיוחדים "דע מה שתשיב-- לישעיה הנביא" וברגע שהנביא הגיע והתחיל להוכיח אותם היה להם מיד מה לענות לו... **כי צו ליצנות!!!** אתה אומר צו של ה'... יש לנו צו מקביל מהעבודה זרה!! **קו לקו!!!** אתה מעמיד אותנו מול קו משפט... אנחנו מיד מעמידים לך קו של רשע במקביל... בקיצור: הם הגיעו עם מערך הסברה משומן... ועל כל טענה שהנביא טען להם שהם צריכים לחזור בתשובה... תמיד היה להם מה לענות... והם יצאו מנצחים!!! הראינו לו מה זה...

הנה ליצנות!!! זו אחת ההגדרות של ליצנות!!!!

אתה רוצה להמשיך לעבור עבירות?? קשה לך להתגבר על היצר הרע שלך?? נו... בסדר... יש מקום ביהדות גם ליחידים שחוטאים... אנחנו מוכנים להתפלל עם העבריינים... אבל לצאת צודק?? לצאת מנצח??

עד כאן!!!! זה קו אדום! זה כבר ליצנות... מכאן ואילך המקרפון עובר ליסורים רח"ל... אם לנביא יש לך תמיד מה לענות... אז ליסורים כבר לא יהיה לו מה לענות... זה הקו האדום שאסור לו להתקרב אליו!!! אתה לא בסדר?? קשה לך לעשות שינוי?? אבל לפחות תשאר לא צודק!! אל תתאמץ בכח להיות צודק... תודה בפה מלא שמה שאתה עושה זה לא בסדר... ולקב"ה יהיה סבלנות לחכות לך... להמתין לך... אבל אם אתה רוצה לעשות עבירות ועוד להיות צודק?? כאן זה ליצנות וזה כבר מיד עובר להוצאה לפועל!!! כאן השפה היחידה היא יסורים!!! אחד שיועד שהוא לא בסדר!!! אבל לא רק שהוא לא בסדר... הוא גם מבסס ומשריין את עצמו עם תשובות מוכנות לכל תוכחה... ומה שתגיד לו יהיה לו תמיד מה לענות... מה שהרבנים יגידו... תמיד יהיה לו תשובת מחץ והוא יסביר ויוכיח כמה שהכל פוליטיקות והכל שטויות ושלוש עליך נפשיו... זה כבר ליצנות... זה כבר לשחק באש... **יהודי יקר... שישאר בינינו... מלב אוהב...**

זה לא סוד שכאן בעלון אז נדברו ובעדו הרבה עלונים ובמות אחרות מכריזים מלחמה נגד האינטרנט... מידי כמה זמן אנחנו כותב נגד פגעי הטכנולוגיה... אז ככה: יש כאלו שבנושא של האינטרנט הם מכריזים מלחמת חרמה עד הסוף... ומי שיש לו מחשב לא מסונן הוא גוי גמור ואין לו חלק לעולם הבא וכו' וכו'... אבל מה אעשה... אני לא משתמש בנימה הזו... לדאבוני הרב אני מכיר יהודים פשוטים ששם הם אווזים... זו הרמה הרוחנית שלהם... ואני לא חושב שכלתה עליהם הרעה... **אבל מה שכוון!!! לטובתך האישית...**

כשאתה שומע רבנים שמדברים נגד האינטרנט... לא מתאים לך?? **תברח...** לא מתאים לך?? **תתחמק...** לא מתאים לך?? **תשתוק...** אבל אל תתריס... אל תגיע מצויד עם תשובות להוכיח שאתה צודק!!! זה לא!!! סו"ס אתה הרי יודע שזה לא בסדר... מי כמוך יודע עד כמה שזה לא טוב... רק מה... אתה לא מסוגל לפרושו?? נו... שיהיה... אבל לפחות אל תהיה ליצן!!! אל תגיע מצויד עם תשובות מנצחות... אל תעשה שרירים ותגיד אני צודק!! הכל פוליטיקות... הכל שטויות...

זה לא!!! מאכמער אטויבע... לטובתך האישית... ולמה?? כי כאן אתה כבר מתחיל לשחק באש... כאן אתה מתחיל להתעסק עם ליצנות שהדרך היחידה להרגיע ליצן זה רק עם צביטות קאובות... שאני בתור ידי אהב שולך לא הייתי מאחל שזה יקרה לך... כל זמן שאתה עדיין לא בסדר... נו... יש לקב"ה סבלנות... הוא מחכה לך... ממתין לך... אבל אם עוד מתעקש להיות צודק... ויש לך תמיד מה להשיב מלחמה שעה- צו צו לקו... כאן המושכות עוברות ליסורים... אנא ממך!! עזוב...

אני אחד ממאות אלפי הלקוחות של קופת חולים כללית... אבל יש לי שכן שהוא לא סתם לקוח של כללית... אלא הוא מתאם קשרי קהילה של כללית.

אתה יודע מה ההבדל בין לקוח שגרתי כמוני של קופ"ח כללית... לבין מתאם קשרי קהילה של כללית?? **ההבדל הוא כך:** אני לקוח של כללית ואני מרוצה שמה... ואני גם מתכנן להישאר שמה... **אבל אף פעם לא עשיתי איתם חוזה!!!** אף פעם לא התחייבתי להם אמונים!!! היות וכעת טוב לי שם לכן נשארתי שם... אבל אם יבא מישהו ממאוחדת ויסביר לי כמה "עדיף" במאוחדת... אני אקשיב לו... יתכן שבסוף אני אגיד לו... עזוב... אני בכל זאת מעדיף להישאר בכללית... למה?? ככה... אין לי כח עכשיו לעבור... או כל סיבה אחרת... מה שבטוח גם אם אני אשאר בכללית אני אף פעם לא כרתתי איתם בריתו ואני לא מחפה עליהם!!! אני לא חייב להם כלום... אני לא הולך להיות העורך דין שלהם שמתרץ ומסביר את כל המחדלים שלהם...

לעומת זאת השכן שלי שהוא מתאם קשרי קהילה של כללית... **הוא כן כרת איתם בריתו!!! הוא כן עשה איתם חוזה!!!** זה כל התפקיד שלו... הוא כל הזמן מוכן לעימות מול הקופות חולים האחרות... הוא כל הזמן עוקב בדריכות על כל מבצע או הנחה חדשה שיש במכבי... והוא דואג לעשות צו לצו!!! אם במאוחדת יש קו חדש לפניות הציבור... אז מיד במכבי יהיה מי שידאג שיהיה קו לקו!! כי לכל קופ"ח יש את המפתח קשרי קהילה שלה שהתפקיד שלו להסביר כמה כללית הכי טובה למשפחה ורק היא... ואם בלאומית יטענו שיש להם הסכמים עם האופטיקה יש שם מחירים זולים "זעיר שם" הרי שבוע לאחמ"כ יהיה פרסומת במאוחדת שגם אצלנו יש מחירים זעיר שם...

בקיצור: זה ההבדל ביני לבין השכן שלי... אני אמנם לקוח של כללית... אבל אני לא הדובר שלהם ולא העורך דין שלהם... אבל השכן שלי הוא מקבל משכורת ולכן התפקיד שלו זה צו לצו קו לקו זעיר שם זעיר שם!!

הוא העורך דין של כללית ותפקיד שלו תמיד לספק צו מקביל לצו של מאוחדת!! הוא זה שמוכן תמיד לעימותים ולהציג ולהסביר את העמדה של קופ"ח... יש לכם טענות?? תגשו אליו... **לא אליו!!** לו שילמו... **לי לא!!!**

זה בדיוק נקודת ההבדל בין סתם יהודי שלא עושה רצון ה' לבין ליצן!!!

סתם יהודי שחוטא... בסיידר... אז הוא לקוח של היצר הרע... הוא אפילו מרוצה... כעת נוח לו עם המצב הרוחני הירוד שלו... ואם מגיע הנביא ומוכיח אותו שיערוך לקופ"ח אחרת... הוא מסרב באדיבות... בלי לנמק למה... **אבל ליצן??** זה כבר אחד שנהיה מתאם קשרי קהילה של החטא!!! הוא כבר מגיע מוכן וערוך עם צו לצו קו לקו!!! אתה מגיע אליו עם הוראת הרבנים שצריך להתחזק בנושא מסוים... הוא מיד שולף לך מהמגירה צו לצו!! רגע... מה עם זה וזה?? ומה עם המשבקים??

ברגע שהרבנים מגיעים ומוכיחים אותו שלא יחזיק אינטרנט... הוא מיד יורה!! יש לו תמיד מה לענות... הוא מוכיח לכולם באותות ובמופתים שהכל שטויות והכל פוליטיקות ועזוב אותך... הכל בסיידר...

את מתאם קשרי קהילה של כללית אני מבין... הוא שכיר!!! הוא מקבל משכורת!!! הוא באמת חתם חוזה עם כללית שהוא יהיה עורך דין שלהם... **אבל אתה?? ידידי היקר?? מי ביקש ממך לחתום חוזה עם השאול??** קשה לך לחסום את המחשב... אתה רוצה לנכור בשאול... תנכור... אבל למה אתה חותם איתו חוזה?? למה אתה מתאם קשרי קהילה של היצר הרע?? היצר הרע שילם לך שאתה מחכה עליו ומתאמץ כ"כ להסביר למה הרבנים לא צודקים ורק הוא צודק??

זו התוכחה שהנביא מוכיח את ישראל: **שמעו דבר ה' אנשי לבן מוטלי העם הזה אשר בירושלים, אשר אמרתם כרתנו את מות ולם שאול עשיתו חוזה**

ליצן זה אחד שכרת ברית עם המוות!!! הוא מתאם קשרי קהילה של המוות!!! הוא לא רק חוטא... אלא יש לו דיל עם החטא... הוא העורך דין שלו... הוא עסוק במערך הסברה עד כמה החטא הוא בסיידר... זה לא!!! ידידי היקר... את זה אל תעשה לעצמך!!! גם אם אתה לא בסדר... אל תתחתן עם החטא... אל תכרות איתו ברית... תשאיר לעצמך תמיד את הפתח חזור... אדרבה... תזכור ותזכיר לעצמך תמיד ש-לי יש אינטרנט בגלל שקשה לי בלי זה... תהיה גבר ותודה בפה מלא... יש לי חולשה ולכן אני לא מתגבר... ככה אתה אף פעם לא כורת ברית עם החטא... אף פעם לא חותם איתו חוזה... ואתה תמיד יכול לחזור בחזרה... אבל אם אתה כל הזמן עסוק בלהסביר כמה החטא לא חוטא... כאן אתה כבר חותם איתו חוזה... לחתום חוזה עם השאול... זה כבר מסוכן... זה כבר בגדר ליצנות...

כאן אתה כבר מתחיל לשחק באש של יסורים!! ולמה לך??

זה לא רק בייחס לאינטרנט... זה בייחס לכל דבר... אנחנו לא אוהבים שמכתיבים לנו את החיים!! ממילא כל הוראה שמגיעה מגבוה והיא קצת מגבילה אותנו... או כל דמות תורנית שהיא קצת גדולה עלינו אוטומטית אנחנו נכנסים למין מתקפת התגוננות... לא... לא נכון...

זהו האסון הגדול של הוואצפון!!! בוואצפ יש ביטוי מאוד חזק לתחושות... ואם הרגע הגיעה הודעה בוואצפ שהרבנים אמרו שיש בעיה ב... (איה נואש שיהיה) זה הרי עניין של שניות עד שההודעה הבאה תהיה בסגנון של... בקיצור: אל תגידו לי מה לעשות... קודם תסלפו בזה הקופ"ח של היצר הרע... אני לא הולך להסביר בטוב טעם **לקו!!!** אז זהו!! שאנא ממך... חוס על עצמך... ואת זה לא!!! **לפחות את זה אל תעשה!!!** פחדת... נבהלת... אתה שומע צרות ואתה רוצה לדעת במה להתחזק?? **הנה... הבאתי לך משהו מאוד מאוד נקודתי וקל לישום!!!** תקבל החלטה: אני לא עורך דין של היצר הרע!!! גם אם לא מתאים לי לקבל תוכחה... גם אם הרבנים אמרו משהו וזה לא מתאים לי לעבור לקופ"ח אחרת... אבל אני לא הולך להיות מתאם קשרי קהילה של הקופ"ח של היצר הרע... אני לא הולך להסביר בטוב טעם ודעת איזה דיל פוליטי עומד מאחורי הדברים של הרבנים... אני לא הולך להיות ליצן!! אם הרבנים רוצים לחזק משהו או להתריע על מפגע רוחני מסוים... אני לא זה שאהיה העורך דין של השאול אני לא אכרות ברית את מוות... אם תעשה את זה... התקדמת!! עשית משהו!! לפחות השארת לעצמך את הדלת פתוחה... שובו בנים שובבי"ם...